

jištění nemocenského a zaopatřovacího. U těchto nároků nevyžaduje se zvláštní průkaz o přechodu závazků na revírní bratrskou pokladnu po případě Ústřední bratrskou pokladnu, ježto jest upravena zákonem. Jinak jest tomu ohledně závazků, které nevznikly z poměru pojišťovacího mezi bratrskou pokladnou a jejími členy a o takové jde v souzeném případě. Ohledně těch nároků stanoví § 4 vl. nař. č. 392/22, že mají býti zapraveny, po případě rozvázány, pokud podle právní jejich povahy jest to možno. Jest nesporno, že nárok stěžovatele v roce 1922 až 1924 již neexistoval a že o něm mělo býti rozhodnuto podle cit. § 4 vl. nař. č. 392/22. Jeho přechod na nově utvořené bratrské pokladny ze zákona neplyne, musí tudíž býti prokázán dle § 9 ex. ř. vymáhajícím věřitelem. To se však nestalo. Již z toho důvodu nemohlo býti dovolacímú rekursu vymáhající strany vyhověno.

Čís. 13744.

Ve věcech pracovního soudnictví (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.) nemusí býti rekurs, a to ani rekurs k nejvyššímu soudu, podepsán advokátem.

(Rozh. ze dne 8. září 1934, R II 304/34.)

Pracovní soud žalobu zamítl. Odvolací soud odmítl odvolání jako opožděné.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání znovu rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

důvodech:

Rekurs žalobce proti rozhodnutí krajského soudu jako soudu odvolacího není spolupodepsán advokátem. Nejvyšší soud musel si proto předem zodpověděti otázku nutnosti tohoto podpisu a uznal, že v souzeném případě tohoto podpisu potřebí není. Podle § 36 odst. (1) druhá věta zák. o prac. soudech platí o rekursní lhůtě a způsobu podání rekursu obdobně ustanovení o odvolací lhůtě a podání odvolání. Ježto § 29 cit. zák. má v tom směru ustanovení zvláštní a odchylně od c. ř. s. stanoví, že odvolání advokátem spolupodepsáno býti nemusí, platí to nutně i pro rekurs, bez ohledu na to, že se jedná o rekurs k nejvyššímu soudu.

Čís. 13745.

Úprava pachtovného při zemědělských pachtech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Všechny podmínky, na nichž závisí přípustnost úpravy pachtovného, musely tu býti v době, kdy nařízení nabylo účinnosti. Pozdější stav nerozhoduje.

(Rozh. ze dne 13. září 1934, R I 734/34.)